

Ο τελευταίος γεωργός (ιστορικό μυθιστόρημα)

Το τελευταίο βιβλίο της τριλογίας ιστορικών μυθιστορημάτων της καταξιωμένης συγγραφέως Γιώτας Κριλή αποκλειστικά στον Κόσμο

Γιώτα Κριλή

Μέρος δεύτερο Ματωμένες γειονιές-34

Ο παπάς σήκωσε το μωρό ψηλά στον αέρα λέγοντας: «Βαπτίζεται η δούλη του Θεού Ελευθερία εις το όνομα του πατρός».

Την σήκωσε δεύτερη φορά συνεχίζοντας, «και του Υιού», την σήκωσε και τρίτη, «και του Αγίου Πνεύματος, αμήν». Τέλος είπε «δι' ευχών των Αγίων Πατέρων ημών Κύριε Ιησού Χριστέ ο Θεός ελέησον και σώσον ημάς, αμήν».

- Να μας ζήσει η νεοφώτιστη και θα την βαπτίσουμε και στην κολυμπήθρα, είπε ο παπάς και έθεσε το μωρό στην αγκαλιά της γιαγιάς.

Ο Λευτέρης έδωσε στη γιαγιά ένα σημείωμα: «Είναι η διεύθυνση της μάνας μου. Άμα φτάσεις στην Αθήνα να πας να την δεις και να της πεις χαιρετίσματα. Τούτα για το γάλα της βαφτιστήρας μου», είπε δίνοντάς της μερικά χαρτονομίσματα. Μια γυναίκα με χρονιάρικο μωρό, που στεκόταν δίπλα τους, πήρε την Ελευθερία και της έδωσε το βυζί της. Ξεκίνησαν πάλι.

Οι δυο αξιωματικοί ήταν σε οπισθοφυλακή. Περπατούσαν μέρες, νύχτες, περνούσαν λαγκάδια, κάμπους και βουνά. Μια μέρα κυκλοφόρησε η προκήρυξη του διοικητή του Δ' Σώματος Στρατού Ιωάννη Χατζόπουλου. Τους πληροφορούσε ότι οι πρέσβεις της Γερμανίας και της Βουλγαρίας είχαν δώσει στην κυβέρνηση διαβεβαιώσεις ότι:

«Η κυριαρχία και εδαφική ακεραιότητα της Ελλάδας θα ήταν απολύτως σεβαστές.

- Τα στρατεύματα θα εκκένωναν το ελληνικό έδαφος μόλις θα εξέλπιαν οι στρατιωτικοί λόγοι.

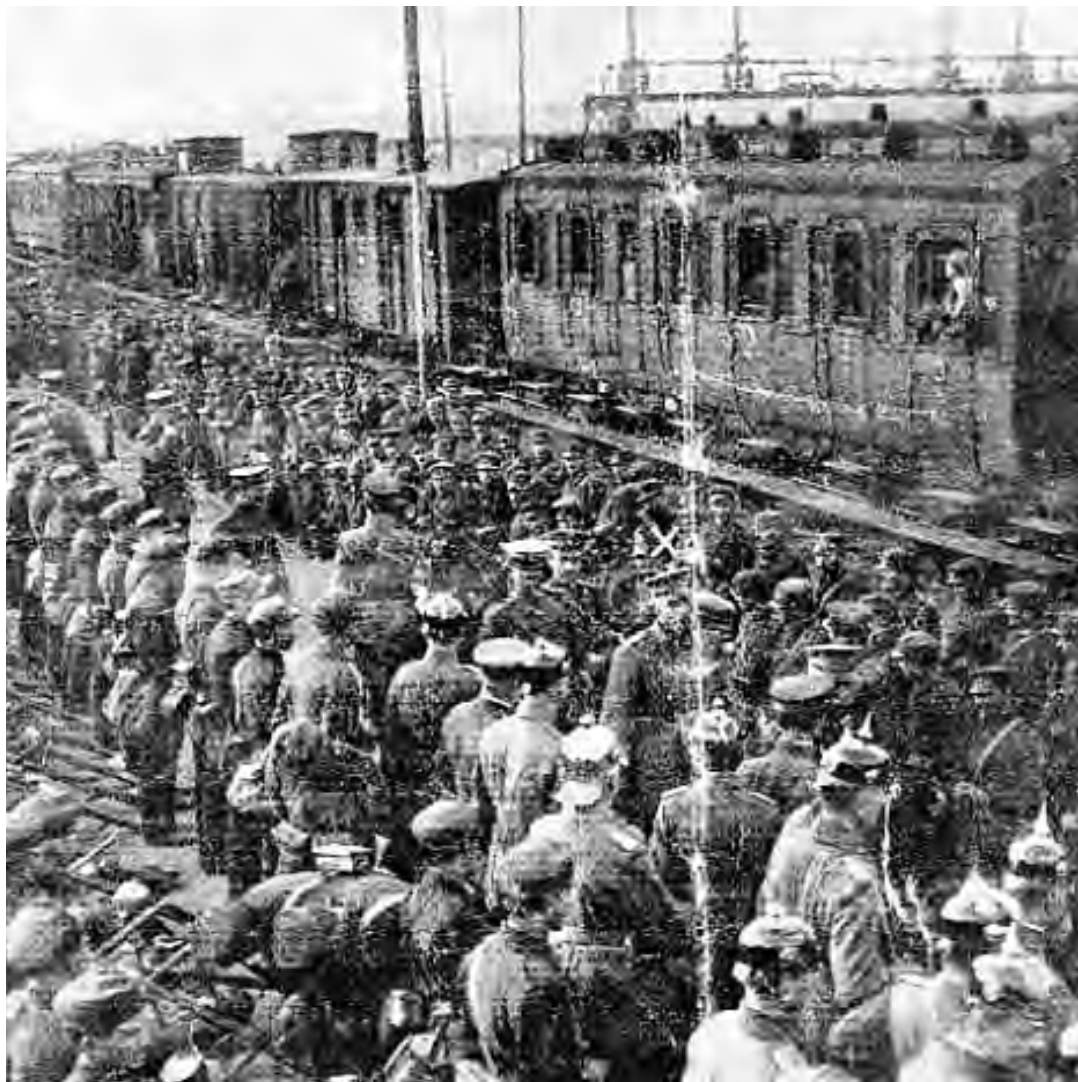
- Οι ατομικές και θρησκευτικές ελευθερίες και η ιδιοκτησία των κατοίκων θα ήταν σεβαστή.

- Θα καταβάλλονταν αποζημιώσεις για τυχόν ζημιές που θα προκαλούσαν τα στρατεύματα κατοχής.»

Η προκήρυξη τελείωνε με την εξής συμβουλή:

«Μετά τας ανωτέρω επισήμους ανακοινώσεις της Κυβερνήσεως, προτρέπω τους κατοίκους να περιστείλωσι πάντα φόβον των, να παύσωσιν εγκαταλείποντες τας οικίας των, και να εξακολουθήσωσι τας εργασίας των εις τους αγρούς και τας πόλεις.»

Ο Λευτέρης διάβασε την προκήρυξη

και μέσα του φούσκωσε ο θυμός. Ατένισε τα μπουλούκια των προσφύγων και αναφώνησε: «Ονειρεύονται!» Την διάβαζε και ένας πρόσφυγας παρέκει και άρχισε να βλαστημάει. Έπειτα ζήτησε εξηγήσεις από το Λευτέρη.

- Δεν έχουμε πληροφορίες. Υπομονή μέχρι να φτάσουμε στην Καβάλα.

- Μας κοροϊδεύουν, καπετάνιε. Θα μας κάψουν ζωντανούς οι κομιτατζήδες.

*

Έφτασαν στην Καβάλα κατάκοποι με το τελευταίο μπουλούκι των προσφύγων. Ο διοικητής του Δ' Σώματος Στρατού ο συνταγματάρχης Ιωάννης Χατζόπουλος είχε υπακούσει στην εντολή της κυβέρνησης και είχε παραδώσει τα φρούρια της πόλης. Οι Βούλγαροι είχαν ήδη κάνει κατοχή τα γύρω υψώματα με τα δεκατέσσερα οχυρά και τα ενενήντα τηλεβόλα. Στους στρατώνες επικρατούσε μεγάλη ταραχή. Ένας φίλος τούς είπε: «Φεύγουμε ανά πάσα στιγμή. Μην ρωτάτε, πηγαίνετε να πλυθείτε και ν' αλλάξετε. Ήρθατε κατόπιν εορτής. Είμαστε αιχμάλωτοι ή μάλλον φιλοξενούμενοι των εχθρών μας. Η Γερμανία εγγυάται διά την ασφάλειά μας».

Βαριοθύμησαν πιο πολύ και δεν ήθελαν ούτε καν να μάθουν. Ένωσαν πτι-

τημένοι, ταπεινωμένοι, προδομένοι. Πλύθηκαν, άλλαξαν, έφαγαν βιαστικά και έπεσαν σε βαθύ ύπνο. Τους ξύπνησε το megafono που σήμαινε εγερτήριο. «Προσοχή! Προσοχή! 10.45 μ.μ. Συγκέντρωση στο χώρο αναφοράς με πλήρη εξοπλισμό σε δέκα λεπτά!» Μεσάνυχτα. Το λαμπερό φεγγάρι έκανε τη νύχτα μέρα. Ξεκίνησαν με τα πόδια την πορεία προς τη Δράμα που βρισκόταν αιχμάλωτη η 5η μεραρχία. Άφηναν πίσω τους την Καβάλα με τους κατοίκους της, με τους πρόσφυγες που δεν είχαν προφτάσει να φύγουν, με δεξαμενές βενζίνης, με τις αποθήκες γεμάτες σιτηρά, καπνά 40 εκατομμυρίων χρυσών δραχμών, πανάκριβο στρατιωτικό υλικό, ρουχισμό και τρόφιμα, λεία για τους Βουλγάρους, και με τη βουλγαρική σημαία να κυματίζει στις επάλξεις της. Μια παρέα σιγοτραγουδούσε:

*Εσείς πουλιά, πουλιά μ', πετούμενα κει που ψηλά πετάτε,
μην είδατε, πουλιά μ', τον αρχηγό, τον καπετάνιο Άγρα;
Εψές, προψές, παιδιά μ', τον είδαμε στις Νιάουσας τα μέρη.
Γιώργης Χασάπς τον γέλασε, με μπαμπεσιά τον πάσαν...*

Η συνέχεια την άλλη Παρασκευή

Τους ξύπνησε το megafono που σήμαινε εγερτήριο. «Προσοχή! Προσοχή! 10.45 μ.μ. Συγκέντρωση στο χώρο αναφοράς με πλήρη εξοπλισμό σε δέκα λεπτά!»